

Arbetsbytet

Det var en gång en man som var sur och tvär och aldrig tyckte att hustrun gjorde någon nytta där hemma. Så kom han hem en kväll från åkern och var på ett uselt humör. Han skrek och svor så det var hemskt att höra.

Men käre vän, sa hustrun. Var inte så arg. I morgon kan vi byta arbete. Jag går med slätterkarlarna så kan du sköta huset.

Ja, det tyckte mannen var en god idé, så det gick han med på.

Tidigt nästa morgon tog hustrun lien över axeln och gick ut på ängen för att slå gräset och mannen började med hushållsgöromålen. Först skulle han kärna smör. Men när han hade kärnat en stund blev han törstig och gick ner i källaren för att hämta öl. När han fyllde ölkruket hörde han att grisen hade kommit in i stugan. Då rusade han hals över huvud uppför källartrappan med tappen till öltunnan i handen för att se till att grisen inte välte smörkärnan. Och när han fick se att grisen redan hade knuffat omkull den och stod och smakade på grädden som runnit ut över golvet. Då blev han så rasande arg att han alldeles glömde öltunnan och började jaga grisen. Just när han gav grisen en spark så den flög ut genom dörren upptäckte han att han fortfarande hade tappen till öltunnan i handen. Fort rusade han ned i källaren och upptäckte att öltunnan var tom och all öl var utrunnen på golvet.

Då gick han till mjölkboden och där fanns så mycket grädde kvar att han fick smörkärnan full igen. Han ville ha smör till middagen så det var bara att börja kärna igen. När han hade gjort det en stund kom han ihåg att kon ännu stod i lagården och varken hade fått att dricka eller äta fastän det var långt lidet på dagen. Han tyckte det var för långt att gå till hagen med den så han fick släppa upp den på taket. Det var torvtak på huset och det växte högt, präktigt gräs där. Huset låg i en brant backe, och om han la en plank mot taket trodde han nog han skulle få upp kon dit. Men smörkärnan vågade han inte släppa heller eftersom lillungen kröp och kravlade på golvet och skulle lätt kunna slå omkull den. Så han tog kärnan på ryggen. Men så skulle han ge kon vatten, innan han släppte upp den på taket. Ack ja, han tog en hink och skulle hämta vatten i brunnen. När han böjde sig över brunnskanten rann grädden ur kärnan och ner i nacken på honom.

Nu var det hög tid för middag, och något smör hade det ännu inte blivit. Då tänkte han att han fick koka gröt istället och hängde en gryta med vatten över spisen. När han hade gjort det kom han att tänka på att kon skulle kunna ramla ner från taket och bryta både ben och nacke, och då gick han ut och skulle binda den. Den ena änden av repet band han om halsen på kon, släppte så ned den andra änden genom skorstenen och band den om låret sitt, för vattnet kokade redan i grytan och han måste vispa ned grynen. Medan han höll på med det ramlade kon ned från taket och drog upp mannen i skorstenen. Där satt han fast, och kon hon hängde utanför och svävade mellan himmel och jord och kunde varken komma upp eller ner.

Hustrun hade väntat både länge och väl på att mannen skulle komma och ropa hem henne till middag. Men tiden gick och inget hände. Till slut tyckte hon det dröjde väl länge och gick hem. När hon fick se hur illa kon hängde gick hon bort och högg av repet med lien. I detsamma föll mannen ner genom skorstenen. Då hustrun kom in i köket stod han på huvudet i grötgrytan.

Originaltitel: Mannen som skulle stelle hjemme

Författare: Asbjørnsen og Moe

Bearbetning: Håkan Wester

Källa: [Sagosajt](#) och [Runeberg](#)

Asbjørnsen og Moe's NORSKE FOLKEEVENTYR. Innskrevet og rettet av Kjell Nedrelid. Sist forandret: 31.10.1994. (dd.mm.yyyy) Released to Internet 11.10.1996 in zipped WordPerfect 5.0-format. Alle tekster kan fritt distribueres, så lenge det ikke taes betalt for dette. Vennligst behold denne innledningen.

